

Υνώμη

Μυοπαθής

Δεν τον γνωρίζω. Χρειάζεται όμως να τον γνωρίζω; Τι θα άλλαζε αν γνώρισα το Στέλιο Πισή; Το πολύ πολύ να μεγαλώνε ο θαυμασμός μου. Ο θαυμασμός, εντούτοις, δεν είναι ζήτημα δοσολογίας. Είτε υπάρχει, είτε δεν υπάρχει. Αυτό που σκέφτομαι, ξανά, είναι η αδάμαστη θέληση του ανθρώπου. Η μυθική δύναμη που αναδύεται από τα έγκατα της ψυχής του όταν τον τσαλαπατά η μοίρα, όταν η κακιά μάγισσα του δίνει πισώπλατη μαχαιριά, όταν είναι υποχρεωμένος να κουβαλά σταυρούς μαρτυριών. Λοιπόν, ο Στέλιος Πισής είναι άλλη μια ζωντανή απόδειξη πως η κακομοιριά δεν βοήθησε ποτέ και κανέναν. Ο Στέλιος Πισής ξεδιπλώνει ενώπιόν μας την ενεργητικότητα της δημιουργίας, τη δημιουργία της ενεργητικότητας, αρπάζει, με θυμό, τη μυοπάθεια και τη μεταμορφώνει σε νότες. Κι ύστερα τις μοιράζεται μαζί μας. Αλήθεια, σκλάβοι του χρήματος και δουλοπάροικοι των ιδεολογιών, γνωρίζετε κάποιο άλλο συναίσθημα καλύτερο απ' αυτό;

→ 26.3.2000

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΥΝΙΟ

"Αληθεία"